

i inFORMACIJE

Udruga Benedikt organizira tjedan sjećanja na Vukovar i Škabrnju 12.- 17. studenog u velikoj dvorani nadbiskupskog sjemeništa

Program manifestacije na: <http://www.hu-benedikt.hr/vijesti/hrvatska/2551-tjedan-sjeanja-na-vukovar-i-kabrnju.html>

„Navješćujemo mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu“ (1 Kor 2, 7)

Projekt duhovno - teoloških susreta u koordinaciji mr. sc. don Jenka Bulića, duhovnika studenata laika. Sljedeći susret će se održati u ponedjeljak, 12. studenog u 20h u studentskoj kapeli.

Susret za mlade trećom srijedom u mjesecu

21. 11. 2012. u 20.30h u velikoj dvorani nadbiskupskog sjemeništa.

Euharistijska slavlja na KBF-u

Svakim danom u 7.25h u studentskoj kapeli

Urednica: **Katarina Gugić**

Uredničko vijeće: **Jelena Arambašić** i **Ana Marčinko**

Grafički obradio: **Marko Grgić**

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskilist@gmail.com

LiST Studenata Teologije

GODINA V :: studeni 2012. :: BROJ 3. (11)

UVODNA RIJEČ

Jutro je, 7.20h. Dolazim na fakultet. Još uvijek napol zaklopljenih očiju prelazim preko usamljenog dvorišta i penjem se uz stepenice, pa niz hodnik, skrećem lijevo. Jedna vrata, druga vrata i eto me u studentskoj kapeli, točno na vrijeme da uhvatim jedno mjesto za sebe prije nego počne sveta misa.

No, nema se što hvatati.

Tek je nekolicina na svojim mjestima, i ulazna pjesma već počinje.

Zauzimam i ja svoje mjesto i pitam se gdje su svi ti studenti za koje se ova sveta misa svako jutro održava. Ima nas malo na našem fakultetu, ali toliko malo baš i ne!

U prošlom LiST- u govorili smo o Godini vjere, o vatrenoj vjeri koju smo kroz ovu godinu pozvani nasljedovati i širiti. Rekli smo i da plamen naše vjere gori koliko smo uz izvor tog plamena, Isusa.

Gori li taj Plamen igdje jasnije i žarče nego u euharistijskom slavlju: u riječi, u zajedništvu vjernika, u prilikama kruha i vina?

Kršćanin ne može živjeti bez svete mise-to je naša stvarnost od samih početaka. Sastavljanje u prvi dan u tjednu na lomljenje kruha za prve je kršćane bio toliko esencijalan, u tolikoj mjeri sastavni dio njihova identiteta da su za to davali svoje živote.

Je li moguće da smo postali toliko neosjetljivi za ono što nas čini onim što jesmo, jesmo li toliko puta čuli ili vidjeli i toliko puta čitali o svetoj misi da mislimo da nam nije potrebna svaki dan, uvijek iznova da nas napaja taj životni izvor? Svodi li se ponekad sve na naučene definicije i molitve koje uvijek iznova ponavljamo tako da im više ne osjećamo bit?

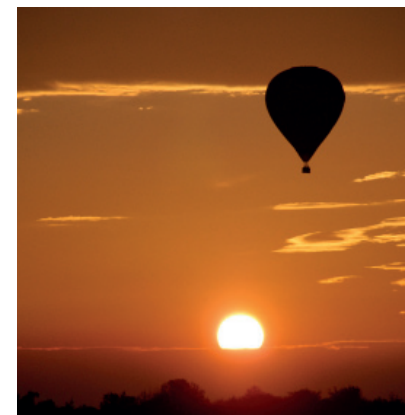
Ako je taj proces i započeo, moramo ga obustaviti. Ne smijemo dozvoliti mogućnost na koju papa upozorava, a to je da se „vjera do kraja ugasi, kao plamen bez ulja.“

7.50h je, izlazna pjesma završava. Ostajem sjediti u klupi. Sklapam oči i uživam u tišini pospanog jutra koju je ovog

dana prožela Njegova prisutnost. Dan je nemoguće ljepše započeti, s većim mirom, s većom nutarnjom snagom i tihom radosti.

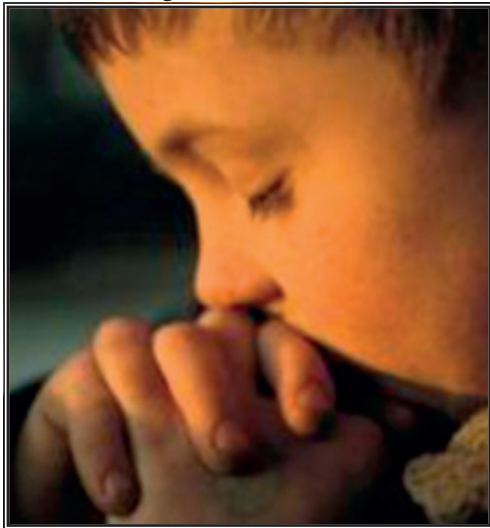
Silazim niz stepenice, nekoliko kovanica ubacujem u aparat za kavu i za nekoliko minuta izlazim u dvorište s toplom čašom u ruci. Dvorište je sad puno ljudi. Studenti i profesori stoje u grupama, razgovaraju i smiju se. Dolazim do grupice studenata s moje godine i smijem se na čuđenje svih koji su me navikli vidjeti pospanu barem do 9h. Moj je dan najljepše započeo.

Urednica

SVETA MISA JE...?

Zanimljivo bi bilo čuti asocijacije koje vjernicima padnu na pamet kad se spomene sveta misa ili euharistijsko slavlje. Još bi zanimljivije bilo čuti brze odgovore studenata teologije kad bi ih se upitalo što je misa, kako kruh i vino postaju tijelo i krv Kristova, koji su dijelovi reda mise, zašto različite liturgijske boje... Pretpostavljam da bi se većina nas mladih teologa snašla, ili bismo barem izvukli pokoju teološku definiciju, malo filozofski sagledali pitanje, ubacili koji pastoralni problem, citirali pokoji broj Sacrosanctum Conciliuma i eto, na postavljeni upit dobio bi se odlučan i sveznajući odgovor. Još bismo i sami sebe mogli iznenaditi koliko smo su-

vereni na baš svakom polju teologije- što god nas se pita stručni smo, bez obzira što rječnik koji bismo koristili odgovarajući na postavljeno pitanje više manje ni sami

baš ne razumijemo. E pa, u čemu je onda problem?

Poznatij frazi o „teologiji na koljenima“ jedni zamjeraju relativiziranje teologije kao znanosti dok je se drugi pobožno drže. Razumijem prve, priklanjam se drugima. Ali, gdje počinje naša teologija na koljenima? Pretpostavljam kako smo svi puno puta, barem na fakultetu, slušali o euharistiji i kako nam je često, iskreno priznajmo, bilo dosadno i naporno slušati ono što svi već znaju.

Ili nam se taj govor činio nestvaran, dalek, tvrd i beživotan.

Problem nije u pitanju poznavanja teologije liturgijskih slavlja koje je neupitno neophodno. Ne, problem je u nama: on nastaje u našem pristupu misnim slavljinama za koja ćemo lako reći da su dosadna, ne sviđaju nam se, predugo traju, a termin nikako ne odgovara našoj lijenosti. S druge strane, nedjeljna misa je obveza koju se izvrši i tako naša teologija na koljenima dobije svoj sat vremena tjedno. Možda i osjećamo kako smo pozvani dati više od sebe, sudjelovati na misi i preko tjedna, aktivnije sudjelovati u liturgijskom životu župne zajednice, ali, često se opravdamo- ne trude se ni drugi, pa zašto bih onda ja bio iznimka?

Misa je slavlje u kojem se potvrđuje naša osobna vjera. Ili pada. To u potpunosti ovisi o nama, ne o misi.

I sjetih se da sam negdje čuo ili pročitao: „Kakva nam je vjera, takva nam je i liturgija.“

Čini se da smo tu na klimavim nogama vjere. Svakako, ohrabrenje je da Crkva kao zajednica ima cjelovitu i neiskrivljenu vjeru.

Možda će se nekima činiti kako banaliziram ili moraliziram, neozbiljno i previše kritički pristupam našem odnosu prema svetoj misi, no dovoljno je pogledati sebe, a onda i oko sebe, malo oslušnuti kako drugi „dišu“ i što govore, kako bi nam bila jasnija stvarnost u kojoj živimo.

Oprostite, ali ne razumijem studenta teologije koji može živjeti bez euharistije, ne razumijem nezainteresiranost i indiferentnost prema liturgijskoj, ministrantskoj, pjevačkoj, karitativnoj skupini župne zajednice, kao i nerado sudjelovanje na duhovnim susretima našega fakulteta. Nemojmo se zadovoljavati minimalnim, znajte da se od nas više traži.

Najlakše je ostati uljuljan u svoje navike i udobnosti jer se od nas ne traži nikakav napor, ali kakvi smo onda kršćani?

Potrebni smo traganja, novosti u našem životu, zdrave ambicioznosti, rasta i napredovanja.

Euharistijsko slavlje je obred, a naučili smo kako obred uvijek podrazumijeva i susret. Euharistija je susret s našim Bogom i susret s našom braćom i sestrama. Susrećući se s drugima potvrđujemo da živimo. Susrećući se s Bogom potvrđujemo da smo stvoreni za vječnost.

Ivan Marić

*Tražio sam put
i nalazio samo natpise.*

*Tražio sam istinu
i nalazio samo mrtve riječi.*

*Tražio sam život,
ali se nisam nasitio.*

*A onda me potražio Isus –
i našao sam sve.*

B. Langenstein